

Brahe var nog en förtjänstfull man och behandlade vårt land vänligt. Men han var och blef en svensk landshöfding öfver Finland. Ärar hans minne gör jag villigt, och anser mig äfven skyldig böja mitt tycke under landsmäns vilja samt med min skärf bidraga. Men på något sätt ställa mig i tēten vill jag lika litet – som för ärestoder åt den aldra gudomligaste ryska generalguvernör härstädes. Du svär visst. Men svär icke för hvad folket kan göra efter 500 år, stödjande sig på sina ärade förfäders exempel. Förstå mig rätt. En konung eller storfurste – än mera – det är i tingens normala ordning, men det ifrågavarande styrandet utifrån icke så.

Unter uns. Per Brahe var väl bra, säkert den bästa af sorten. Men jag har sökt taga reda på hans merveiller, och icke kunnat fria mig från intrycket, att h«er»ar professorer, alltid och allestädes stora krypare, af honom gjort mera än han var. De hade visst skäl därtill och universitetets stiftare bör städse skyldigt ihågkommas och äras. Det minskar icke hans förtjänst, att sådant låg den tidens svenska högadel i blodet.

Men detta dārhän – und darum keine Feindschaft nicht. Summa är att jag önskar företaget all framgång, om sådant är mina k«ära» landsmäns vilja, men icke anser mig därvid böra spela Petrus eremita.

Med gammal vänskap broderligen
J. V. S:n.

418 J. V. SNELLMAN – A. H. SNELLMAN 17.VI 1880

HUB, JVS handskriftssamling

30

Kära Hinni.

Jag hoppades få er alla hit till midsommar, äfven Kalle och Lilli.

Har vexlat telegram med Kalle dessa dagar. Men han håller vid att komma om Thorsdag och åter resa Lördag. Då han icke stannar öfver Söndagen, anser jag bättre hoppas på framtiden och får försaka den motsedda glädjen. Jag hoppades, att vi alla skulle kunna gå till nattvarden om söndagen – säkert för sista gången tillsammans,

40 Janne skulle naturligtvis bott med Hanna, och de hade kunnat resa söndagskväll, om så behöfligt.

Misslyckandet gör mig sannerligen sorgsen. Isynnerhet blir min sommar bedröflig, då jag icke kan vara några dagar på landet. Och det har gifvit mig frid och ro, att också få hafva någon vecka ensam här i staden. Nu har jag nöjet af Hanna och Ellen, som dag och natt traska omkring och af Ville, som är synlig till middagarne, så att jag fungerar blott såsom värdshusvärd för sällskapet.

Jag tänker med allvar på gårdens försäljning, ehuru det visst blir en ny tyngd på min ålderdom att flytta från gård till gård och lemna alla mina vanor.

50 Låna intet för bosättningen. Vi skola hjälpas åt. För silfret skall jag sörja. Men Krogius köpte för sin dotter i P«eters»b«u»rg jag tror 30 % billigare och bättre silfver. Om Du blott kunde få en pålitlig kommissionär.

Egentligen är blott möbel Din anpart. En kabinettsmöbel har Du glömt. Absolut nödvändig. Toilettbyrå – icke toilettbord som tar stort rum utan gagn. För sybord liten soffa och 6 små stolar. Äfven den fås bäst från Petersborg. En gammal valnötsmöbel är bättre än ny, när den poleras, litet bomull vadd eller tagel tillsättes i stoppningen och nytt och siden öfvertyg. Ylle alltid svårt för malarne.

Från Janne har förgäfves väntat bref.

Skrif snart. Helsa och tacka Anna för brefvet. Din öme fader

J. V. S:n 10

d. 17/6 80

Jag telegraferar nu till Kalle att alla planer för midsommar äro slut.

419 J. V. SNELLMAN – A. H. SNELLMAN 28.VII
1880

HUB, JVS handskriftssamling

20

Kära Hinni.

Jag skickar här endast Mk 300.—, emedan jag har ondt om pengar mellan kvartalerna. Skall dock skicka något mera i Augusti.

Du skrifver ingenting. Jag vet ej, om Du följer mitt råd att köpa blott det nödvändigaste och framdeles efterhand komplettera af hvad Ni kan spara.

Jag tycker det är illa, att Du har blott 3 silfverskedar. Om jag skickar hit en till modell, skall jag låta göra 3 till, så har Ni för hvardagsbruk. Har Du några silfverteskedar? Jag minnes icke. Skrif derom.

30

Vet Du hvad Anna har af silfver, nemligen sockerskål, gräddsnecka o. s. v. Det skulle passa väl, att jag skulle gifva Hanna något sådant till bosättningshjelp.

Hanna är hos Kalle. Jag håller på att expediera till dem, ett par lådor – emedan Kalle inrättat hushåll och jag glömde Hannas namsdag då hon reste.

Det är sorgligt nog att Ni aldrig skrifver till Kalle. Jag tror Du icke ens underrättat honom om Din förlofning, Du vet nog huru lycklig han vore att få skrifva till Anna, om hon först skulle skrifva några skämtsama rader till honom.

40

Helsa Anna och Hennes anhöriga. Gud vare hos Dig.

Din öme fader

J. V. S:n

d. 28 Juli 1880.